

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► **B** EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1310/2013,
17 detsembrist 2013,

millega kehtestatakse teatavad üleminekusätted Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antava maaelu arengu toetuse kohta ja muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1305/2013 vahendite ja nende jaotamise osas 2014. aastal ning nõukogu määrust (EÜ) nr 73/2009, samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1307/2013, (EL) nr 1306/2013 ja (EL) nr 1308/2013 seoses nende kohaldamisega 2014. aastal

(ELT L 347, 20.12.2013, lk 865)

Parandatud:

- **C1** Parandus, ELT L 61, 1.3.2014, lk 11 (1310/2013)
- **C2** Parandus, ELT L 130, 19.5.2016, lk 15 (1310/2013)



EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1310/2013,

17 detsembrist 2013,

millega kehtestatakse teatavad üleminekusätted Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antava maaelu arengu toetuse kohta ja muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1305/2013 vahendite ja nende jaotamise osas 2014. aastal ning nõukogu määrust (EÜ) nr 73/2009, samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1307/2013, (EL) nr 1306/2013 ja (EL) nr 1308/2013 seoses nende kohaldamisega 2014. aastal

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 42 ja artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1305/2013 ⁽²⁾, mida kohaldatakse 1. jaanuarist 2014, kehtestatakse eeskirjad, millega reguleeritakse maaelu arendamiseks antavat liidu toetust, ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 ⁽³⁾, ilma et see piiraks kõnealust määrust rakendavate määruste jätkuvat kohaldamist, kuni need kehtetuks tunnistatakse. Selleks et hõlbustada üleminekut määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohastelt olemasolevatelt toetuskavadelt uuele õigusraamistikule, mis katab 1. jaanuaril 2014. aastal algavat programmiperioodi („uus programmiperiood”), tuleks vastu võtta üleminekueeskirjad, et vältida raskusi või hiline misi maaelu arengu toetuse rakendamisel, mis võivad tekkida seoses uute maaelu arengu programmide vastuvõtmise kuupäevaga. Sel põhjusel tuleks liikmesriikidel lubada teatud meetmete puhul oma olemasolevate maaelu arengu programmide alusel juriidiliste kohustuste võtmist 2014. aastal ja nendest tulenevad kulud peaksid olema toetuskõlblikud uuel programmiperioodil.

⁽¹⁾ ELT C 341, 21.11.2013, lk 71.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17 detsembrist 2013 määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 487).

⁽³⁾ Nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 277, 21.10.2005, lk 1).

▼B

- (2) Arvestades märkimisväärset muudatust olulisest looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade piiritlemise meetodis uuel programmiperioodil, ei tuleks põllumajandustootjale pandud kohustust jätkata alal põllumajandustegevust viie aasta jooksul kohaldada 2014. aastal võetud uute juriidiliste kohustuste puhul.
- (3) Õiguskindluse tagamiseks üleminekuperioodi jooksul peaksid teatavad määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohased kulud olema rahastamiskõlblikud Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) osaluse saamiseks uuel programmiperioodil, kui on veel tegemata makseid. See peaks samuti hõlmama samalaadsete meetmete raames võetud teatavaid pikaajalisi kohustusi, mis on sätestatud nõukogu määruses (EMÜ) nr 2078/92 ⁽¹⁾, nõukogu määruses (EMÜ) nr 2080/92 ⁽²⁾ ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1257/1999 ⁽³⁾, juhul kui kõnealused meetmed said toetusi määruse (EÜ) nr 1698/2005 raames ja 2014. aastal on veel tegemata makseid. Usaldusväärse finantsjuhtimise ja programmi tõhusa rakendamise tagamiseks peaksid sellised kulud olema liikmesriikide maaelu arengu programmides ning juhtimis- ja kontrollisüsteemides läbivalt selgelt kindlaksmääratud. Selleks et vältida asjatut keerukust maaelu arengu programmide finantsjuhtimises uuel programmiperioodil, tuleks üleminekukulude suhtes kohaldada uue programmiperioodi kaasrahastamismäärasid.
- (4) Võttes arvesse asjaolu, et mitmel liikmesriigil on endiselt tõsiseid raskusi finantsstabiilsuse säilitamisega ning selleks, et piirata üleminekul praeguselt programmiperioodilt uuele programmiperioodile kõnealustest raskustest tulenevat negatiivset mõju, võimaldades selleks maksimaalselt kasutada olemasolevaid EAFRD rahalisi vahendeid, on vaja pikendada määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 70 lõikes 4c sätestatud erandit, millega suurendatakse EAFRD panuse ülemmäärasid kuni programmiperioodi 2007–2013 kulutuste abikõlblikkuse lõppkuupäevani, milleks on 31. detsember 2013.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. juuni 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2078/92 keskkonnanõuete ning paikkondade alalhoiuga kooskõlas olevate põllumajanduslike tootmisviiside kohta (EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85).

⁽²⁾ Nõukogu 30. juuni 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2080/92 põllumajanduse metsastamismeetmetega seotud ühenduse abikava kohta (EÜT L 215, 30.7.1992, lk 96).

⁽³⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80).

▼B

- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013 ⁽¹⁾, millega kehtestatakse uued toetuskavad, kohaldatakse 1. jaanuarist 2015. Nõukogu määrus (EÜ) nr 73/2009 ⁽²⁾ jääb seega aluseks, mille alusel antakse põllumajandustootjatele sissetulekutoetust 2014. kalendriaastal, ent nõuetekohaselt tuleks arvesse võtta ka nõukogu määrust (EL) nr 1311/2013 ⁽³⁾. Selleks, et tagada järjekindlus nõuetele vastavust ja teatavate meetmete nõutavatest standarditest kinnipidamist käsitlevate sätete rakendamises, tuleks sätestada, et asjaomaseid sätteid, mis kehtivad 2007.–2013. aasta programmiperioodil, kohaldatakse edasi kuni uue õigusraamistiku kohaldatavaks muutumiseni. Samadel põhjustel tuleks sätestada, et tuleks jätkata nende täiendavaid riiklikke otsetoetusi käsitlevate sätete kohaldamist, mida Horvaatia suhtes kohaldati 2013. aastal.
- (6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1306/2013 ⁽⁴⁾ annab liikmesriikidele võimaluse teha otsetoetuste ettemakseid. Määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt on sellise võimaluse kasutamiseks vaja komisjoni luba. Otsetoetuskavade rakendamise kogemus on näidanud, et on asjakohane võimaldada põllumajandustootjatel saada ettemakseid. 2014. aastal esitatud taotluste puhul peaksid need ettemaksed piirduma kuni 50 %-ga määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud toetuskavadest ja kuni 80 %-ga veise- ja vasikalihatoetustest.
- (7) Määruse (EL) nr 1311/2013 nõuetele vastamiseks ja eelkõige põllumajandustootjatele otsetoetuste andmiseks kasutada oleva summa ühtlustamiseks ning liikmesriikidevahelise ühtlustamise mehhanismi jaoks on vaja muuta määruse (EÜ) nr 73/2009 VIII lisas 2014. aastaks kehtestatud riiklike ülemmäärasid. Riiklike ülemmäärade muutmine mõjutab paratamatult summasid, mida üksikud põllumajandustootjad võivad 2014. aastal otsetoetustena saada. Seepärast tuleks sätestada, kuidas see muudatus mõjutab toetusõiguste väärtust ja muude otsetoetuste taset. Et võtta arvesse väiksemate põllumajandustootjate olukorda, eriti kuna 2014. aastal toetuste ümbersuunamis- või kohandamismehhanismi, eelkõige sellise mehhanismi kohaldamisest kuni 5 000 euro suuruste otsemaksete suhtes vabastust ei kohaldata, peaks liikmesriikidel, kes ei anna ümberjaotavat toetust ega kasuta

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17 detsembrist 2013 määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 608).

⁽²⁾ Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, 31.1.2009, lk 16).

⁽³⁾ Nõukogu 2 detsembrist 2013 määrus (EL) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 884).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17 detsembrist 2013 määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 549).

▼B

võimalust kanda paindlikkuse mehhanismi abil vahendeid üle maaelu arengu toetuseks, olema lubatud mitte vähendada kõikide toetusõiguste väärtust.

- (8) Määruse (EÜ) nr 73/2009 teatavaid sätteid, eriti seoses osutatud määruse VIII lisas esitatud arvudega hõlmatud elementidega ja liikmesriikidele antud võimalusega kasutada ühtses otsemaksete kavas kulutamata jäänud vahendeid eritoetuse rahastamiseks, tuleks selgitada kõnealuse määruse rahalisel rakendamisel saadud kogemuste alusel.
- (9) Määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt võisid liikmesriigid otsustada, et nad kasutavad teatavat protsenti oma riiklikust ülemmäärast eritoetuse andmiseks oma põllumajandustootjatele, samuti võisid nad varasema otsuse läbi vaadata, et muuta sellist toetust või toetuse andmine lõpetada. On asjakohane näha ette nende otsuste täiendav läbivaatamine alates 2014. kalendriaastast. Samal ajal tuleb veel üheks aastaks pikendada määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõikes 5 sätestatud eritingimusi, mille kohaselt maksakse mõnes liikmesriigis eritoetusi, ning mille kohaldamine peaks lõppema 2013. aastal, et vältida toetuste taseme kõikumist. Pidades silmas, et kasutusele võetakse vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus, mida alates 1. jaanuarist 2015 saab kasutada teatavates sektorites või piirkondades selgelt määratletud juhtudel, on asjakohane lubada liikmesriike tõsta määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 kohase teatavat liiki eritoetuste taset 2014. aastal 6,5 %-ni.
- (10) Väiksematele põllumajandustootjatele ühiku kohta antav toetus peaks olema piisav, et sissetulekutoetus täidaks tõhusalt oma eesmärgi. Kuna 2014. aastal toetuste ümbersuunamis- või kohandamismehhanismi, eelkõige sellise mehhanismi kohaldamisest kuni 5 000 euro suuruste otsemaksete suhtes vabastust ei kohaldata, tuleks liikmesriikidel lubada jaotada otsetoetust põllumajandustootjate vahel ümber, andes neile lisatoetust esimeste hektarite kohta.
- (11) Määruses (EÜ) nr 73/2009 sätestatud ühtse pindalatoetuse kava on olemuselt üleminekukava ja pidi lõppema 31. detsembril 2013. Seoses ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) reformiga otsustati, et kõnealust kava kohaldavatel liikmesriikidel tuleks lubada kohaldada seda kava põhitoetuse maksmiseks täiendava üleminekuaja jooksul, mis lõpeb hiljemalt 2020. aasta lõpuks. Seetõttu tuleks määruses (EÜ) nr 73/2009 sätestatud ühtse pindalatoetuse kava kohaldamisega pikendada ühe aasta võrra. Samuti tuleks lihtsustamise huvides ja võtmaks arvesse maakasutuse käimasolevaid ümberkorraldusi lugeda neis liikmesriikides toetuskõlbliku põllumajandusmaa hulka ka selline toetuskõlblik põllumajandusmaa, mille põllumajanduslik seisund ei olnud 30. juunil 2003. aastal hea – nagu seda määruse (EL) nr 1307/2013 kohaselt hakatakse tegema 1. jaanuarist 2015.

▼B

- (12) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 133a võivad ühtse pindalatoetuse kava kohaldavad uued liikmesriigid, välja arvatud Bulgaaria ja Rumeenia, maksta põllumajandustootjatele 2013. aastal riiklikku üleminekutoetust. Arvestades ühtse pindalatoetuse kava pikendamist aastaks 2014, peaksid kõnealused liikmesriigid säilitama sellise võimaluse 2014. aastal. Arvestades Bulgaarias ja Rumeenias 2014. aastal määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 kohaselt makstavate täiendavate riiklike otsetoetuste taset, peaks neil liikmesriikidel olema võimalik otsustada, et 2014. aastal makstakse täiendavate riiklike otsetoetuste asemel riiklikke üleminekutoetusi.
- (13) Riiklikku üleminekutoetust tuleb maksta samadel tingimustel kui need, mida kohaldati kõnealuse toetuse maksmisel 2013. aastal või, Bulgaaria ja Rumeenia puhul, samadel tingimustel kui need, mida kohaldati täiendavate riiklike otsetoetuste maksmisel 2013. aastal. 2014. aastal makstava riikliku üleminekutoetuse haldamise lihtsustamiseks ei tuleks siiski kohaldada vähendusi, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 lõikes 2 koostoimes artiklitega 7 ja 10. Samuti tuleks selleks, et tagada riikliku üleminekutoetuse kooskõla ühtlustamismehhanismiga, toetuste maksimumtaset sektori kohta piirata teatava protsendimääraga. Võttes arvesse Küprose rasket majanduslikku olukorda, tuleks nimetatud liikmesriigi puhul ette näha teatavad kohandused.
- (14) Selleks et liikmesriigid saaksid arvesse võtta oma põllumajandussektori vajadusi või paindlikumalt tugevdada oma maaelu arengu poliitikat, tuleks neile anda võimalus kanda vahendeid üle oma otsetoetuste ülemmääradest oma maaelu arenguks eraldatud toetusele ning vastupidi. Samas tuleks nendele liikmesriikidele, kus otsetoetuste tase jääb alla 90 % liidu keskmisest toetustasemest, anda võimalus kanda täiendavaid vahendeid üle nende maaelu arenguks eraldatud toetusest nende otsetoetuste ülemmääradele. Sellised otsused tuleks, teatavate piirangutega, teha kogu eelarveaastate vahemikuks 2015–2020, kusjuures 2017. aastal tuleks võimaldada läbivaatamine tingimusel, et mis tahes kõnealusel läbivaatamisel põhinev otsus ei too kaasa maaelu arenguks eraldatud summade vähenemist.
- (15) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/60/EÜ⁽¹⁾ sätestati, et nõukogu direktiiv 80/68/EMÜ⁽²⁾ tunnistatakse kehtetuks alates 22. detsembrist 2013. Selleks et säilitada samad nõuetele vastavuse eeskirjad seoses põhjavee kaitsega kui on sätestatud direktiivis 80/68/EMÜ selle viimasel kehtivuspäeval, on asjakohane kohandada nõuetele vastavuse reguleerimisala ning

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 17. detsembri 1979. aasta direktiiv 80/68/EMÜ põhjavee kaitse kohta teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest (EÜT L 20, 26.1.1980, p. 43).

▼B

määratleda heas põllumajandus- ja keskkonnaseisundis hoidmise standard, mis hõlmaks kõnealuse direktiivi artiklite 4 ja 5 nõudeid.

- (16) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1107/2009 ⁽¹⁾ artiklis 83 sätestatakse, et määruse (EÜ) nr 73/2009 II lisas olevat viidet nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ ⁽²⁾ artiklile 3 tuleb mõista kui viidet määruse (EÜ) nr 1107/2009 artiklile 55. Määruses (EL) nr 1306/2013 aga piiratakse kõnealust viidet, viidates üksnes määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 55 esimesele ja teisele lausele. Selleks et tagada kooskõla taimekaitsevahendite kasutuse nõuetes 2014. aastal ja sellele järgnevatel aastatel, tuleks vastavalt muuta määruse (EÜ) nr 73/2009 II lisa.
- (17) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1308/2013 ⁽³⁾ on ette nähtud siidiussikasvatuse toetuse lisamine otsetoetuste kavasse ja seega selle kõrvaldamine määrusest (EL) nr 1308/2013. Arvestades uue otsetoetuste kava kohaldamise hilinemist, tuleks toetuste maksmist siidiussisektoris jätkata veel ühel aastal.
- (18) Soomel on lubatud maksta riiklikku toetust teatavatele põllumajandussektoritele Lõuna-Soomes vastavalt 1994. aasta ühinemiskõhustumise artiklile 141. Võttes arvesse ÜPP reformi ajastust ning asjaolu, et põllumajanduse majanduslik olukord Lõuna-Soomes on raske ja tootjatel on seetõttu endiselt vaja eritoetust, on asjakohane näha ette integratsioonimeetmed, mille kohaselt võib komisjon kooskõlas ELI toimimise lepingu artikliga 42 lubada Soomel teatavatel tingimustel maksta Lõuna-Soomes riiklikku toetust. Sissetulekutoetust tuleks terve perioodi jooksul järkjärgult vähendada ning aastaks 2020 ei tohiks see ületada 30 % 2013. aastal makstavatest summadest.
- (19) Määruse (EL) nr 1306/2013 III jaotises, V jaotise II peatükis ja VI jaotises sätestatud põllumajandusettevõtjate nõustamise süsteemi, integreeritud haldus- ja kontrollisüsteemi ning nõuetele vastavust käsitlevaid sätteid tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2015.
- (20) Pärast määrusesse (EÜ) nr 73/2009 artikli 136a lisamist tuleb määruses (EL) nr 1307/2013 muuta viiteid määruse (EL) nr 1305/2013 artiklile 14.
- (21) Seega tuleks määrusi (EÜ) nr 73/2009, (EL) nr 1307/2013, (EL) nr 1306/2013, (EL) nr 1308/2013 ja (EL) nr 1305/2013 vastavalt muuta.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 309, 31.1.2009, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta (EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembrist 2013 määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 671).

▼B

- (22) Kavandatud üleminekumeetmete kiire kohaldamise võimaldamiseks peaks käesolev määrus jõustuma selle avaldamise päeval ja seda tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2014. Määruses (EÜ) nr 73/2009 ja käesoleva määrusega muudetud määruses (EL) nr 1307/2013 sätestatud sammastevahelise ülekandmisega seotud paindlikkuse eeskirjade kattumise vältimiseks tuleks kõnealust määruse (EÜ) nr 73/2009 muudatust kohaldada alates 31. detsembrist 2013 ning määruse (EL) nr 1307/2013 muudatusi tuleks kohaldada alates kõnealuse määruse jõustumisest. Lisaks tuleks määruse (EÜ) nr 73/2009 II ja III lisa muudatusi, mille eesmärk on tagada praeguste nõuetele vastavuse eeskirjade kohaldamise jätkamine, kohaldada alates direktiivi 80/68/EMÜ kehtetuks tunnistamise kuupäevast, milleks on 22. detsember 2013.
- (23) Võttes arvesse asjaolu, et 2014 on üleminekuaasta, mille jooksul tuleb liikmesriikidel valmistuda ÜPP reformi täielikuks rakendamiseks, on oluline tagada, et käesolevas määruses sätestatud üleminekukorraldust tulenev halduskoormus oleks võimalikult väike,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLEMINEKUSÄTTED MAAELU ARENGU TOETUSE KOHTA

*Artikkel 1***Määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohased juriidilised kohustused 2014. aastal**

1. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 88 kohaldamist, võivad liikmesriigid 2014. aastal jätkata toetusesaajate suhtes uute juriidiliste kohustuste võtmist määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklis 20, välja arvatud selle punkti a alapunktis iii, punkti c alapunktis i ja punktis d, ning artiklis 36 osutatud meetmete puhul vastavalt kõnealuse määruse alusel vastu võetud maaelu arengu programmidele isegi pärast seda, kui programmiperioodi 2007–2013 finantsressursid on ära kasutatud, eeldusel et toetusetaotlus esitatakse enne vastava maaelu arengu programmi vastuvõtmist 2014.–2020. aasta programmiperioodiks.

Ilma et see piiraks 2012. aasta ühinemisakti VI lisa punkti E ja selle alusel vastu võetud sätete kohaldamist, võib Horvaatia 2014. aastal jätkata toetusesaajate suhtes uute juriidiliste kohustuste võtmist seoses komisjoni määruse (EÜ) nr 718/2007 ⁽¹⁾ artikli 171 lõike 2 punktides a ja c osutatud meetmetega vastavalt kõnealuse määruse alusel vastu võetud maaelu arengu ühinemiseelse toetamise rahastamisvahendi (IPARD) programmile isegi pärast seda, kui nimetatud programmi finantsressursid on ära kasutatud, eeldusel et toetusetaotlus esitatakse enne riigi maaelu arengu programmi vastuvõtmist 2014.–2020. aasta programmiperioodiks.

⁽¹⁾ Komisjoni 12. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 718/2007, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1085/2006, millega luuakse ühinemiseelse abi rahastamisvahend (ELT L 170, 29.6.2007, lk 1).

▼B

Kõnealuste kohustuste alusel tehtavad kulud on abikõlblikud vastavalt käesoleva määruse artiklile 3.

2. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 14 lõike 2 teises taandes sätestatud tingimust ei kohaldata määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunktide i ja ii alusel liikmesriikide poolt 2014. aastal võetud uute juriidiliste kohustuste suhtes.

*Artikkel 2***Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklite 50a ja 51 jätkuv kohaldamine**

Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 88 kohaldamist, kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2014 määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikleid 50a ja 51 seoses tegevustega, mis on välja valitud 2014.–2020. aasta programmiperioodi maaelu arengu programmides vastavalt määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 21 lõike 1 punktidele a ja b seoses iga-aastase toetusega ning vastavalt kõnealuse määruse artiklitele 28–31, 33 ja 34.

*Artikkel 3***Teatavat liiki kulude rahastamiskõlblikkus**

1. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 6 lõike 1 ja artikli 88 kohaldamist, on toetusesaajate suhtes võetud juriidiliste kohustustega seotud kulud, mis on tehtud seoses määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklites 20 ja 36 osutatud meetmetega, ning ilma et see piiraks 2012. aasta ühinemisakti VI lisa punkti E ja selle alusel vastu võetud sätete kohaldamist Horvaatia puhul, ning seoses määruse (EÜ) nr 718/2007 artikli 171 lõike 2 punktidega a ja c, 2014.–2020. aasta programmiperioodil rahastamiskõlblikud EAFRD toetuse saamiseks järgmistel juhtudel:

- a) 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2015 ning Horvaatia puhul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2016 tehtavad maksed, kui rahaeraldus vastavalt määruse (EÜ) nr 1698/2005 või määruse (EÜ) nr 718/2007 kohaselt vastu võetud programmi asjaomasele meetmele on juba ära kasutatud, ja
- b) pärast 31. detsembrit 2015 ning Horvaatia puhul pärast 31. detsembrit 2016 tehtavad maksed.

Käesolevat lõiget kohaldatakse samuti toetusesaajate suhtes võetud juriidiliste kohustustele, mis on võetud määrustes (EÜ) nr 1257/99, (EMÜ) nr 2078/92 ja (EMÜ) nr 2080/92 sätestatud vastavate meetmete raames, mis saavad toetust määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohaselt.

2. Lõikes 1 osutatud kulud on rahastamiskõlblikud 2014.–2020. aasta programmiperioodil EAFRD toetuse saamiseks, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) sellised kulud on ette nähtud vastavas maaelu arengu programmis 2014.–2020. aasta programmiperioodiks;

▼B

- b) kohaldatakse määruse (EL) nr 1305/2013 vastava meetme, mis on sätestatud käesoleva määruse I lisas, EAFRD osaluse määra; ning
- c) liikmesriigid tagavad, et asjaomased üleminekutoimingud on nende juhtimis- ja kontrollisüsteemide kaudu selgelt kindlaksmääratud.

*Artikkel 4***Määruse (EÜ) nr 73/2009 teatavate sätete kohaldamine 2014. aastal**

Erandina määrusest (EL) nr 1305/2013 loetakse 2014. aastal:

▼C1

- a) viidet määruse (EL) nr 1305/2013 artiklites 28, 29, 30 ja 33 määruse (EL) nr 1306/2013 VI jaotise I peatükile viitena määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklitele 5 ja 6 ning II ja III lisale;

▼B

- b) viidet määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 40 lõikes 1 määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 19 viitena määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 132;
- c) viidet määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 40 lõike 2 punktis a määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 17 viitena määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 121.

II PEATÜKK

MUUDATUSED*Artikkel 5***Määruse (EÜ) nr 1698/2005 muutmine**

Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 70 lõiget 4c muudetakse järgmiselt:

- a) esimeses lõigus asendatakse sissejuhatav tekst järgmisega:

„4c. Erandina lõigetes 3, 4 ja 5 sätestatud ülemmääradest võib EAFRD panuse määra suurendada kuni 95 %-ni abikõlblikest avaliku sektori kuludest lähenemiseesmärgi alusel abikõlblikes piirkondades, äärepoolseimates piirkondades ja Egeuse mere väikesaartel ning 85 %-ni abikõlblikest avaliku sektori kuludest muudes piirkondades. Kõnealuseid toetusmäärasid kohaldatakse selliste uute abikõlblike kulude suhtes, mille liikmesriigid on deklareerinud igas tõendatud kuludeklaratsioonis kuni programmiperioodi 2007–2013 kulutuste abikõlblikkuse lõppkuupäevani, 31. detsembrini 2015, kui liikmesriik vastab 20 detsembrist 2013 või pärast seda ühele järgmist tingimustest:”;

- b) teine lõik asendatakse järgmisega:

▼B

„Esimeses lõigus sätestatud erandit kasutada sooviv liikmesriik esitab komisjonile oma maaelu arengu programmi vastava muutmise taotluse. Erandit hakatakse kohaldama pärast seda, kui komisjon on programmi muutmise heaks kiitnud.”

*Artikkel 6***Määruse (EÜ) nr 73/2009 muutmise**

Määrust (EÜ) nr 73/2009 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artiklile 29 lisatakse järgmine lõige:

„5. Erandina lõikest 2 võivad liikmesriigid teha alates 16. oktoobrist 2014 põllumajandustootjatele 2014. aastal esitatud taotluste alusel ettemakseid kuni 50 % I lisas loetletud toetuskavade alusel makstavatest otsetoetustest. IV jaotise 1. peatüki 11. jaos sätestatud veise- ja vasikalihatootuste puhul võivad liikmesriigid kõnealust määra suurendada kuni 80 %-ni.”

- 2) Artikkel 40 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 40*

Riiklikud ülemmäärad

1. Iga liikmesriigi puhul on igal aastal kõigi jaotatud toetusõiguste, artiklis 41 osutatud riikliku reservi ja kooskõlas artikli 51 lõikega 2, artikli 69 lõikega 3 ja artikliga 72b kehtestatud ülemmäärade koguväärtus võrdne asjaomase riikliku ülemmääraga, mis on kehtestatud VIII lisas.

2. Vajaduse korral liikmesriik vähendab või suurendab lineaarselt kõikide toetusõiguste väärtust, artiklis 41 osutatud riikliku reservi summat või mõlemat, et tagada vastavus VIII lisas kehtestatud asjaomase riikliku ülemmääraga.

Liikmesriigid, kes otsustavad mitte kohaldada käesoleva määruse III jaotise 5a. peatükki ja ei kasuta artikli 136a lõikes 1 sätestatud võimalust, võivad esimeses lõigus nimetatud toetusõiguste väärtuse vajalikul määral vähendamiseks otsustada, et ei vähenda selliseid toetusõigusi, mille 2013. aastal aktiveerisid põllumajandustootjad, kes 2013. aastal taotlesid vähem kui asjaomase liikmesriigi poolt kindlaks määratav otsetoetuste summa; kõnealune summa ei ole suurem kui 5 000 eurot.

3. Ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 (*) artikli 26 kohaldamist, ei ületa liikmesriigis käesoleva määruse artiklite 34, 52, 53, 68 ja 72a alusel 2014. kalendriaasta kohta lubatud otsetoetuste summad ja määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 111 alusel siidiussikasvatajatele makstava toetuse summad käesoleva määruse VIII lisas kõnealuseks aastaks

▼B

kehtestatud ülemmäära, mida vähendatakse summade võrra, mis tulenevad käesoleva määruse artikli 136b kohaldamisest 2014. kalendriaasta suhtes vastavalt käesoleva määruse VIIIa lisale.

Vajaduse korral ja selleks, et järgida käesoleva määruse VIII lisas kehtestatud ülemmäära, mida vähendatakse summade võrra, mis tulenevad käesoleva määruse artikli 136b kohaldamisest 2014. kalendriaasta suhtes vastavalt käesoleva määruse VIIIa lisale, vähendavad liikmesriigid lineaarselt otsetoetuste summasid 2014. kalendriaasta suhtes.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17 detsembrist 2013 määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549)."

3) Artikli 41 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kõikide määratud toetusõiguste ja käesoleva määruse artikli 51 lõike 2, artikli 69 lõike 3 ja artikli 72b kohaselt kehtestatud ülemmäärade koguväärtuse vahet.”

4) Artikli 51 lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„2014. aasta puhul on artiklites 52 ja 53 osutatud otsetoetuste ülemmäärad samasugused kui 2013. aastaks kehtestatud ülemmäärad, mida on korrutatud iga asjaomase liikmesriigi jaoks arvutatava teguriga, mille leidmiseks jagatakse VIII lisas 2014. aastaks kehtestatud riiklik ülemmäär 2013. aastaks kehtestatud riikliku ülemmääraga. Seda korrutamist kohaldatakse ainult nende liikmesriikide suhtes, kelle VIII lisas 2014. aastaks kehtestatud riiklik ülemmäär on madalam kui 2013. aasta riiklik ülemmäär.”

5) Artikli 68 lõike 8 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„8. Artikli 69 lõikes 1 osutatud otsuse teinud liikmesriigid võivad hiljemalt 1. veebruariks 2014 kõnealuse otsuse läbi vaadata ja otsustada alates 2014. aastast.”.

6) Artiklit 69 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võivad otsustada 1. augustiks 2009, 1. augustiks 2010, 1. augustiks 2011, 1. septembriks 2012, Horvaatia puhul tema ühinemise kuupäevaks, või 1. veebruariks 2014 kasutada alates sellisele otsusele järgnevast aastast või Horvaatia puhul ühtse otsuse kava rakendamise esimesest aastast või, kui otsus tehakse 1. veebruariks 2014, siis alates

▼B

2014. aastast kuni 10 % oma artiklis 40 osutatud riiklikust ülemmäärast või, Malta puhul, 2 000 000 eurot artikli 68 lõikes 1 osutatud eritoetuseks.”;

b) lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Üksnes artikli 40 lõikes 2 ette nähtud riiklikest ülemmääradest kinnipidamise tagamise ja artikli 41 lõikes 1 osutatud arvutuse tegemise eesmärgil lahutatakse artikli 68 lõike 1 punktis c osutatud toetuse maksmiseks kasutatud summad artikli 40 lõikes 1 osutatud riiklikust ülemmäärast. Kõnealused summad loetakse määratud toetusõigusteks.”;

c) lõikes 4 asendatakse protsendimäär „3,5 %” protsendimääraga „6,5 %”;

d) lõike 5 esimeses lauses asendatakse aastaarv „2013” aastaarvuga „2014”;

e) lõike 6 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Üksnes artikli 40 lõikes 2 ette nähtud riiklikest ülemmääradest kinnipidamise tagamise ja artikli 41 lõikes 1 osutatud arvutuse tegemise eesmärgil ei loeta asjaomast summat käesoleva artikli lõike 3 kohaselt kehtestatud ülemmäära osaks, kui liikmesriik kasutab käesoleva lõike esimese lõigu punktis a sätestatud võimalust.”

7) III jaotisesse lisatakse järgmine peatükk:

„5a. peatükk

ÜMBERJAOTAV TOETUS 2014. AASTAL

Artikkel 72a

Üldeeskirjad

1. Liikmesriigid võivad hiljemalt 1. märtsiks 2014 otsustada anda põllumajandustootjatele, kellel on õigus saada toetust 1., 2. ja 3. peatükis osutatud ühtse otsemaksete kava alusel, 2014. aasta eest toetust („ümberjaotav toetus”).

Liikmesriigid teavitavad komisjoni oma otsusest hiljemalt 1. märtsiks 2014.

2. Liikmesriigid, kes on otsustanud kohaldada ühtset otsemaksete kava piirkondlikul tasandil kooskõlas artikliga 46, võivad kohaldada ümberjaotavat toetust piirkondlikul tasandil.

3. Ilma et see piiraks finantsdistsipliini kohaldamist, artikli 40 lõikes 3 osutatud lineaarset vähendamist ning artiklite 21 ja 23 kohaldamist, antakse käesoleva ümberjaotavat toetust toetusõiguste aktiveerimisel põllumajandustootja poolt.

▼B

4. Liikmesriigid arvutavad ümberjaotava toetuse, korrutades liikmesriigi poolt kindlaks määratava arvu, mis ei ole suurem kui 65 % keskmisest riiklikust või piirkondlikust toetusest hektari kohta, põllumajandustootja poolt artikli 34 kohaselt aktiveeritud toetusõiguste arvuga. Selliste toetusõiguste arv ei tohi ületada liikmesriigi poolt kehtestatavat maksimumi, mis ei ole suurem kui 30 hektarit või põllumajandusliku majapidamise keskmine suurus VIIIb lisa kohaselt, kui kõnealune keskmine suurus on asjaomases liikmesriigis suurem kui 30 hektarit.

5. Eeldusel, et lõikes 4 sätestatud piirmäärade peetakse kinni, võivad liikmesriigid kehtestada riiklikul tasandil astmestiku nimetatud lõike kohaselt sätestatud hektarite arvu raames, mida kohaldatakse ühtmoodi kõigi põllumajandustootjate suhtes.

6. Liikmesriigid kehtestavad lõikes 4 osutatud riikliku keskmise toetuse hektari kohta, võttes aluseks VIIIc lisas sätestatud riikliku ülemmäära ning artikli 34 lõike 2 kohaselt 2014. aastal deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvu.

Liikmesriigid kehtestavad lõikes 4 osutatud piirkonna keskmise toetuse hektari kohta, kasutades VIIIc lisas sätestatud riikliku ülemmäära osa ning artikli 34 lõike 2 kohaselt 2014. aastal asjaomases piirkonnas deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvu. Iga piirkonna puhul arvutatakse kõnealune osa, jagades artikli 46 lõike 3 kohaselt kehtestatud vastava piirkondliku ülemmäära artiklis 40 kohaselt kehtestatud 2014. aasta riikliku ülemmääraga.

7. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas peatükis ettenähtud eeliseid ei anta põllumajandustootjatele, kelle puhul on tehtud kindlaks, et nad jagasid pärast 18. oktoobrit 2011 oma põllumajandusliku majapidamise üksnes selleks, et saada toetust ümberjaotava toetuse alusel. See kehtib ka põllumajandustootjate suhtes, kelle põllumajanduslikud majapidamised on moodustatud kõnealuse jagamise tulemusel.

*Artikkel 72b***Finantssätted**

1. Ümberjaotava toetuse rahastamiseks võivad liikmesriigid otsustada hiljemalt 1. märtsiks 2014, et taotlusaastal 2014 kasutatakse kuni 30 % artikli 40 kohaselt sätestatud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast. Nad teavitavad komisjoni sellisest otsusest hiljemalt kõnealuseks kuupäevaks.

2. Liikmesriigi poolt käesoleva artikli lõike 1 kohaselt kasutatava riikliku ülemmäära protsendimäära alusel võtab komisjon vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse ümberjaotava toetuse vastavad ülemmäärad. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 141b lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.”

8) Artikli 90 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Toetuse summa iga toetuskõlbliku hektari kohta arvutatakse, korrutades lõikes 2 kehtestatud saagikused järgmiste võrdlussummadega:

Bulgaaria: 520,20 eurot

▼B

Kreeka: 234,18 eurot

Hispaania: 362,15 eurot

Portugal: 228,00 eurot.”

9) Artikli 122 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Ühtse pindalatoetuse kava saab kasutada kuni 31. detsembrini 2014.”

10) Artikli 124 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Ühtse pindalatoetuse kava alusel on uue liikmesriigi põllumajandusmaa see osa kõnealuse liikmesriigi kasutatavast põllumajandusmaast, mida hoitakse heas põllumajanduslikus seisundis, sõltumata sellest, kas seda kasutatakse tootmiseks, ning mida vajaduse korral kohandatakse vastavalt kõnealuse uue liikmesriigi poolt pärast komisjonilt heakskiidu saamist kehtestatud objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele.

Käesoleva jaotise kohaldamisel on „kasutatav põllumajandusmaa” komisjoni poolt statistika jaoks kinnitatud põllumaa, püsirohumaa, püskikultuuride all oleva maa ja koduaedade kogupindala.

2. Toetuste maksmisel ühtse pindalatoetuse kava raames on toetuskõlblikud kõik põllud, mis vastavad lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, samuti põllud, kus kasvatatakse lühikese raieringiga madalmetsa (CN-kood ex 0602 90 41).

Välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral peavad esimeses lõigus osutatud põllud olema põllumajandustootja kasutuses liikmesriigi määratud kuupäeval, mis ei ole hilisem, kui kõnealuses liikmesriigis toetusetaotluse muutmiseks määratud kuupäev.

Toetuskõlbliku ala miinimumpindala põllumajandusliku majapidamise kohta, mille jaoks saab toetust taotleda, on 0,3 hektarit. Iga uus liikmesriik võib objektiivsete kriteeriumide alusel ja pärast komisjonilt heakskiidu saamist siiski otsustada toetuskõlbliku ala miinimumpindala suurendada tingimusel, et see ei ületa ühte hektarit.”

11) V jaotisesse lisatakse järgmine peatükk:

„2a. peatükk

ÜMBERJAOTAV TOETUS 2014. AASTAL

Artikkel 125a

Üldeeskirjad

1. Ühtse pindalatoetuse kava kohaldavad uued liikmesriigid võivad hiljemalt 1. märtsiks 2014 otsustada anda põllumajandustootjatele, kellel on õigus saada toetust 2. peatükis osutatud ühtse pindalatoetuse kava alusel, 2014. aasta eest toetust („uute liikmesriikide ümberjaotav toetus”).

Asjaomased uued liikmesriigid teavitavad komisjoni oma otsusest hiljemalt 1. märtsiks 2014.

▼B

2. Ilma et see piiraks finantsdistipliini ning artiklite 21 ja 23 kohaldamist, makstakse uute liikmesriikide ümberjaotavat toetust, suurendades ühtse pindalatoetuse kava alusel antava hektaripõhise toetuse summat.

3. Liikmesriigid arvutavad uute liikmesriikide ümberjaotava toetuse, korrutades liikmesriigi poolt kindlaks määratava arvu, mis ei ole suurem kui 65 % keskmisest riiklikust toetusest hektari kohta, toetuskõlblike hektarite arvuga, mille eest põllumajandustootjale antakse toetust ühtse pindalatoetuse kava kohaselt. Selliste hektarite arv ei tohi ületada liikmesriikide kehtestatavat maksimumi, mis ei ole suurem kui 30 hektarit või põllumajandusliku majapidamise keskmine suurus VIIIb lisa kohaselt, kui kõnealune keskmine suurus on asjaomases uues liikmesriigis suurem kui 30 hektarit.

4. Tingimusel, et lõikes 3 sätestatud piirmäärade peetakse kinni, võivad liikmesriigid kehtestada riiklikul tasandil astmestiku nimetatud lõike kohaselt sätestatud hektarite arvu raames, mida kohaldatakse ühtmoodi kõigi põllumajandustootjate suhtes.

5. Liikmesriigid kehtestavad lõikes 3 osutatud liikmesriigi keskmise toetuse hektari kohta, võttes aluseks VIIIc lisas sätestatud riikliku ülemmäära ning ühtse pindalatoetuse kava kohaselt 2014. aastal deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvu.

6. Uued liikmesriigid tagavad, et käesolevas peatükis ettenähtud eeliseid ei anta põllumajandustootjatele, kelle puhul on tehtud kindlaks, et nad jagasid pärast 18. oktoobrit 2011 oma põllumajandusliku majapidamise üksnes selleks, et saada toetust ümberjaotava toetuse alusel. See kehtib ka põllumajandustootjate suhtes, kelle põllumajanduslikud majapidamised on moodustatud kõnealuse jagamise tulemusel.

*Artikkel 125b***Finantssätted**

1. Uute liikmesriikide ümberjaotava toetuse rahastamiseks võivad uued liikmesriigid otsustada hiljemalt 1. märtsiks 2014, et taotlusaastal 2014 kasutatakse kuni 30 % artiklis 40 sätestatud igaaastasest riiklikust ülemmäärast või, Bulgaaria ja Rumeenia puhul, VIII d lisas sätestatud summadest. Nad teavitavad komisjoni oma otsusest hiljemalt kõnealuseks kuupäevaks.

Artiklis 123 sätestatud aastaseid toetussummasid vähendatakse esimeses lõigus osutatud summa võrra.

2. Asjaomaste uute liikmesriikide poolt käesoleva artikli lõike 1 kohaselt kasutatava riikliku ülemmäära protsendimäära alusel võtab komisjon vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse uute liikmesriikide ümberjaotatava toetuse vastavad ülemmäärad 2014. aastal ja artiklis 123 osutatud aastase toetussumma vastav vähendamine. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 141b lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.”

▼B

12) Artikli 131 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Ühtse pindalatoetuse kava kohaldavad uued liikmesriigid võivad 1. augustiks 2009, 1. augustiks 2010, 1. augustiks 2011, 1. septembriks 2012 või 1. veebruariks 2014 otsustada kasutada nimetatud otsuse tegemise aastale järgnevast aastast või, kui otsus tehti 1. veebruariks 2014, siis alates 2014. aastast, kuni 10 % artiklis 40 osutatud riiklikest ülemmääradest, et maksta põllumajandustootjatele toetust, nagu on sätestatud artikli 68 lõikes 1 ja kooskõlas III jaotise 5. peatükiga, kui see on kohaldatav.”

13) Artikli 133a pealkiri asendatakse järgmisega:

„Riiklik üleminekutoetus 2013. aastal”.

14) V jaotise 4. peatükki lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 133b

Riiklik üleminekutoetus 2014. aastal

1. Uued liikmesriigid, kes kooskõlas artikliga 122 kohaldavad ühtse pindalatoetuse kava, võivad otsustada anda 2014. aastal riiklikku üleminekutoetust.

2. Bulgaaria ja Rumeenia võivad käesoleva artikli alusel toetust anda üksnes siis, kui nad otsustavad hiljemalt 1. veebruariks 2014 artikli 132 kohaseid täiendavaid riiklikke otsetoetusi 2014. aastal mitte anda.

3. Käesoleva artikli alusel võib toetust anda põllumajandustootjatele nendes sektorites, mis said 2013. aastal artikli 133a kohast riiklikku üleminekutoetust või Bulgaaria ja Rumeenia puhul artikli 132 kohast täiendavat riiklikku otsetoetust.

4. Käesoleva artikli alusel toetuse andmise tingimused on samad, mida kohaldatakse artikli 132 või artikli 133a kohaselt 2013. aastal komisjoni loa alusel antavate toetuste suhtes, välja arvatud vähendamised, mis tulenevad artikli 132 lõike 2 kohaldamisest koostöös artiklitega 7 ja 10.

5. Lõikes 3 osutatud sektorite põllumajandustootjatele antava toetuse kogusumma piirmääraks on 80 % 2013. aasta sektoripõhist toetussummadest, milleks komisjon on loa andnud kooskõlas artikli 133a lõikega 5 või Bulgaaria ja Rumeenia puhul kooskõlas artikli 132 lõikega 7.

Küprose puhul on sektoripõhised toetussummad sätestatud XVIIa lisas.

6. Lõikeid 3 ja 4 Küprose suhtes ei kohaldata.

7. Uued liikmesriigid teavitavad komisjoni lõigetes 1 ja 2 osutatud otsustest hiljemalt 31. märtsiks 2014. Teavitus lõikes 1 osutatud otsuse kohta sisaldab järgmist teavet:

▼B

a) iga sektori toetussumma;

b) kui see on asjakohane, riikliku üleminekutoetuse ülemmäär.

8. Uued liikmesriigid võivad objektiivsete kriteeriumide alusel ja lõike 5 kohaselt antud komisjoni loa piires kindlaks määrata antava riikliku üleminekutoetuse summad.”

15) VI jaotisesse lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 136a

Sammastevaheline paindlikkus

1. Hiljemalt 31. detsembriks 2013 võivad liikmesriigid otsustada, et nad kasutavad EAFRDst rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavate meetmete jaoks, mis on täpsustatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1305/2013 (*), lisatoetust kuni 15 % oma iga-aastasest riiklikust ülemmäärast kalendriaastaks 2014, mis on sätestatud käesoleva määruse VIII lisas, ja oma iga-aastasest riiklikust ülemmäärast kalendriaastateks 2015-2019, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 (**) II lisas. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam otsetoetuste andmiseks.

Esimeses lõigus osutatud otsusest teavitatakse komisjoni hiljemalt 31. detsembriks 2013. Kõnealuse otsusega kehtestatakse nimetatud lõigus osutatud protsendimäär, mis võib kalendriaastate lõikes erineda.

Liikmesriigid, kes ei tee esimeses lõigus osutatud otsust kalendriaasta 2014 kohta, võivad hiljemalt 1. augustiks 2014 vastu võtta kõnealuse otsuse kalendriaastate 2015–2019 kohta. Nad teavitavad komisjoni sellisest otsusest hiljemalt kõnealuseks kuupäevaks.

Liikmesriigid võivad otsustada käesolevas lõikes osutatud otsused läbi vaadata jõustumisega alates 2018. kalendriaastast. Sellise läbi vaatamise tulemusel tehtavate otsustega ei saa vähendada protsendimäära, millest komisjoni teavitati vastavalt esimesele, teisele ja kolmandale lõigule. Liikmesriigid teavitavad komisjoni sellise läbi vaatamise tulemusel tehtud otsustest hiljemalt 1. augustiks 2017.

2. Hiljemalt 31. detsembriks 2013 võivad liikmesriigid, kes ei tee lõikes 1 osutatud otsust, otsustada kasutada otsetoetusteks kuni 15 % või Bulgaaria, Eesti, Hispaania, Läti, Leedu, Poola, Portugali, Rumeenia, Slovakkia, Soome, Rootsi ja Ühendkuningriigi puhul kuni 25 % summast, mis on eraldatud EAFRDst ajavahemikul 2015–2020 rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavate meetmete toetamiseks, nagu on täpsustatud määruses (EL) nr 1305/2013. Selle tulemusel ei saa vastavat summat enam kasutada maaelu arengu programmi kohaste toetusmeetmete puhul.

▼B

Esimeses lõigus osutatud otsusest teavitatakse komisjoni hiljemalt 31. detsembriks 2013. Kõnealuse otsusega kehtestatakse nimetatud lõigus osutatud protsendimäär, mis võib kalendriaastate lõikes erineda.

Liikmesriigid, kes ei tee esimeses lõigus osutatud otsust eelarveaasta 2015 kohta, võivad hiljemalt 1. augustiks 2014 vastu võtta kõnealuse otsuse eelarveaastate 2016-2020 kohta. Nad teavitavad sellisest otsusest komisjoni hiljemalt kõnealuseks kuupäevaks.

Liikmesriigid võivad otsustada käesolevas lõikes osutatud otsused eelarveaastate 2019 ja 2020 suhtes läbi vaadata. Sellise läbivaatamise tulemusel tehtavate otsustega ei saa suurendada protsendimäära, millest komisjoni vastavalt esimesele, teisele ja kolmandale lõigule teavitati. Liikmesriigid teavitavad komisjoni sellise läbivaatamise tulemusel tehtud otsustest hiljemalt 1. augustiks 2017.

3. Selleks et võtta arvesse lõigete 1 ja 2 kohaselt liikmesriikide teatatud otsuseid, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 141a vastu delegeeritud õigusakte VIII lisas sätestatud ülemmäärade läbivaatamiseks.”

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17 detsembrist 2013 määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17 detsembrist 2013 määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608).

16) VI jaotisesse lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 136b

Ülekanne EAFRD-sse

Liikmesriigid, kes otsustasid vastavalt artiklile 136 teha alates eelarveaastast 2011 teatava summa kättesaadavaks liidu toetusena EAFRDst rahastatavate maaelu arengu programmide raames, teevad VIIIa lisas nimetatud summad EAFRDst rahastatavate maaelu arengu programmide raames kättesaadavaks ka eelarveaastal 2015.”

17) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 140a

Volituste delegeerimine

Selleks et võtta arvesse artikli 136a lõigete 1 ja 2 kohaselt liikmesriikide teatatud otsuseid ja kõiki muid VIII lisas kehtestatud riiklike ülemmäärade muudatusi, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 141a vastu delegeeritud õigusakte, millega kohandatakse VIIIc lisas kehtestatud ülemmäärasid.

▼B

Selleks et tagada artikli 40 lõikes 3 sätestatud lineaarse vähendamise optimaalne kohaldamine 2014. aastal, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 141a vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse eeskirjad liikmesriikide poolt põllumajandustootjate suhtes artikli 40 lõike 3 kohaselt kohaldatavate vähendamiste arvutamise kohta.”

18) Artikkel 141a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 141a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 11a, artikli 136a lõikes 3 ja artiklis 140a osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile kuni 31. detsembrini 2014.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 11a, artikli 136a lõikes 3 ja artiklis 140a osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 11a, artikli 136a lõike 3 ja artikli 140a alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.”

19) I, VIII ja XVIIa lisa muudetakse ja uued VIIIA, VIIIB, VIIIC ja VIIID lisad lisatakse kooskõlas käesoleva määruse II lisa punktidega 1, 4, 5 ja 6.

20) II ja III lisa muudetakse kooskõlas käesoleva määruse II lisa punktidega 2 ja 3.

Artikkel 7

Määruse (EL) nr 1307/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 1307/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 6 lõige 3 asendatakse järgmisega:

▼B

„3. Selleks et võtta arvesse muudatusi antavate otsetoetuste maksimaalsetes kogusummas, sealhulgas neid, mis tulenevad liikmesriikide otsustest vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 136a ja käesoleva määruse artiklile 14 ning käesoleva määruse artikli 20 lõike 2 kohaldamisest, on komisjonil õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 70 vastu delegeeritud õigusakte, millega kohandatakse käesoleva määruse II lisas sätestatud riiklikke ülemmäärasid.”

2) Artikli 26 lõikesse 6 lisatakse järgmine lõik:

„Kui liikmesriigid ei kohalda artikli 41 kohast ümberjaotavat toetust, võtavad nad käesolevas artiklis ette nähtud arvutusmeetodite kohaldamisel täielikult arvesse määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklite 72a ja 125a kohaselt 2014. kalendriaastaks antud toetust.”

3) Artikli 36 lõikesse 3 lisatakse järgmine lõik:

„Kui liikmesriigid ei kohalda artikli 41 kohast ümberjaotavat toetust, võtavad nad ühtse pindalatoetuse kava diferentseerimisel täielikult arvesse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 125a kohaselt 2014. kalendriaastaks antud toetust.”

4) Artikli 72 lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik pärast esimest lõiku:

„Seda kohandatakse siiski jätkuvalt toetusetootluste suhtes, mis esitatakse enne 1. jaanuarit 2015 algavate taotlusaastate kohta.”

Artikkel 8

Määruse (EL) nr 1306/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 1306/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 119 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Määruse (EÜ) nr 1290/2005 artiklit 31 ja vastavaid rakenduseeskirju kohandatakse siiski jätkuvalt kuni 31. detsembrini 2014 ning määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikleid 30 ja 44a ja vastavaid rakenduseeskirju kohandatakse jätkuvalt vastavalt põllumajanduslikul eelarveaastal 2013 tekkinud kulude ja tehtud maksete suhtes.”

2) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 119a*

Erand määrusest (EL, Euratom) nr 966/2012

Erandina määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 59 lõikest 5 ja käesoleva määruse artikli 9 lõikest 1 ei ole põllumajandusliku eelarveaasta 2014 puhul vajalik nõuda sertifitseerimisasutuselt arvamust selle kohta, kas kulud, mille hüvitamist komisjonilt taotletakse, on seaduslikud ja korrektsed.”

▼B

3) Artikli 121 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Siiski kohaldatakse järgmisi sätteid:

- a) artikleid 7, 8, 16, 25, 26 ja 43 alates 16. oktoobrist 2013;
 - b) artiklit 52, III jaotist, V jaotise II peatükki ja VI jaotist alates 1. jaanuarist 2015.
3. Olenemata lõigetest 1 ja 2:
- a) kohaldatakse artikleid 9, 18, 40 ja 51 kantud kulude puhul alates 16. oktoobrist 2013;
 - b) kohaldatakse VII jaotise IV peatükki maksete puhul, mida tehakse alates põllumajanduslikust eelarveaastast 2014.”

Artikkel 9

Määruse (EL) nr 1308/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 1308/2013 muudetakse järgmiselt:

1) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 214a

Riikliku toetuse andmine teatavatele sektoritele Soomes

Kui komisjon annab selleks loa, võib Soome ajavahemikul 2014–2020 jätkata riikliku toetuse maksmist, mida ta andis tootjatele 2013. aastal 1994. aasta ühinemisakti artikli 141 alusel, tingimusel et:

- a) sissetulekutoetus kõnealuse ajavahemiku jooksul järk-järgult väheneb ega ületa 2020. aastal 30 % 2013. aastal antavast summast; ning
- b) enne nimetatud võimaluse kasutamist on täielikult ära kasutatud asjaomaste sektorite jaoks ÜPP raames kohaldatavate toetuska-vade võimalused.

Komisjon teeb otsuse loa andmise kohta ilma käesoleva määruse artiklis 229 lõikes 2 või 3 osutatud menetlust kohaldamata.”

2) Artikli 230 lõikesse 1 lisatakse järgmised punktid:

„ba) artiklit 111 kuni 31. märtsini 2015;

- ca) artikli 125a lõike 1 punkti e ja lõiget 2, ning puu- ja köögi-viljasektori suhtes XVIa lisa kuni vastavate eeskirjade kohal-damise alguskuupäevani, mis kehtestatakse artikli 173 lõike 1 punktides b ja i sätestatud delegeeritud õigusaktide kohaselt;
- da) artikleid 136, 138 ja 140 ning XVIII lisa nimetatud artiklite kohaldamise eesmärgil kuni vastavate eeskirjade kohaldamise alguskuupäevani, mis kehtestatakse artikli 180 ja artikli 183 punktis a sätestatud delegeeritud õigusaktide kohaselt, või kuni 30. juunini 2014, olenevalt sellest, kumb on varasem.”



Artikkel 10

Määruse (EL) nr 1305/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 1305/2013 muudetakse järgmiselt:

1) Artiklile 31 lisatakse järgmine lõige:

„6. Horvaatia võib käesoleva meetme alusel anda toetust toetusesaajatele artikli 32 lõike 3 kohaselt määratud aladel ka siis, kui nimetatud lõike kolmandas lõigus kirjeldatud tasandamine on lõpule viimata. Tasandamine tuleb lõpule viia hiljemalt 31. detsembriks 2014. Nende piirkondade toetusesaajatele, mis pärast tasandamise lõpuleviimist ei ole rahastamiskõlblikud, käesoleva meetme alusel enam toetust ei maksta.”

2) Artikli 58 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 136a lõike 1 ja määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 7 lõike 2 kohaldamisel EAFRD-le ülekantud vahendid ning määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklite 10b, 136 ja 136b rakendamisel 2013. ja 2014. kalendriaasta kohta EAFRD-le ülekantud vahendid lisatakse samuti käesoleva artikli lõikes 4 osutatud iga-aastasesse jaotusse.”

3) Artikli 59 lõike 4 punkt f asendatakse järgmisega:

„f) 100 % Iirimaa eraldatava 100 miljoni euro suuruse summa puhul 2011. aasta hindades, Portugalile eraldatava 500 miljoni euro suuruse summa puhul 2011. aasta hindades ning Küprosele eraldatava 7 miljoni euro suuruse summa puhul 2011. aasta hindades, tingimusel et nimetatud liikmesriigid saavad rahalist abi ELi toimimise lepingu artiklite 136 ja 143 kohaselt 1. jaanuaril 2014 või pärast seda kuni 2016. aastani, mil vaadatakse läbi käesoleva sätte kohaldamine.”

III PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 11

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

Siiski kohaldatakse:

— artikli 6 punkte 15, 17 ja 18 alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast;

— artikli 6 punkti 20 alates 22. detsembrist 2013 ja

▼B

— artikli 8 punkti 3 alates selles sätestatud kohaldamise kuupäevadest.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.



I LISA

Meetmete artiklite vastavus programmiperioodidel 2007–2013 ja 2014–2020

Määrus (EÜ) nr 1698/2005	Määrus (EL) nr 1305/2013
Artikli 20 esimese lõigu punkti a alapunkt i: kutseõpe ja teavitamine	Artikkel 14
Artikli 20 esimese lõigu punkti a alapunkt ii: noorte põllumajandustootjate tegevuse alustamine	Artikli 19 lõike 1 punkti a alapunkt i
Artikli 20 esimese lõigu punkti a alapunkt iii: ennetähtaegselt pensionile jäämine	/
Artikli 20 esimese lõigu punkti a alapunkt iv: nõuandeteenuste kasutamine	Artikli 15 lõike 1 punkt a
Artikli 20 esimese lõigu punkti a alapunkt v: juhtimis-, asendus- ja nõuandeteenuste loomine	Artikli 15 lõike 1 punkt b
Artikli 20 esimese lõigu punkti b alapunkt i: põllumajandusettevõtete moderniseerimine	Artikli 17 lõike 1 punkt a
Artikli 20 esimese lõigu punkti b alapunkt ii: metsade majandusliku väärtuse parandamine	Artikli 21 lõike 1 punkt d
Artikli 20 esimese lõigu punkti b alapunkt iii: põllumajandusloodetele ja metsasaadustele lisandväärtuse andmine	Artikli 17 lõike 1 punkt b Artikli 21 lõike 1 punkt e
Artikli 20 esimese lõigu punkti b alapunkt iv: uute toodete, töötlemisviiside ja tehnoloogiate arendamiseks tehtav koostöö	Artikkel 35
Artikli 20 esimese lõigu punkti b alapunkt v: põllumajanduse ja metsanduse infrastruktuur	Artikli 17 lõike 1 punkt c
Artikli 20 esimese lõigu punkti b alapunkt vi: taastamis- ja ennetusmeetmed	Artikkel 18
Artikli 20 esimese lõigu punkti c alapunkt i: nõuete täitmine	/
Artikli 20 esimese lõigu punkti c alapunkt ii: toidukvaliteedikavad	Artikkel 16
Artikli 20 esimese lõigu punkti c alapunkt iii: teavitamine ja müügieendus	Artikkel 16
Artikli 20 esimese lõigu punkti d alapunkt i: elatuspõllumajandus	Artikli 19 lõike 1 punkti a alapunkt iii
Artikli 20 esimese lõigu punkti d alapunkt ii: tootjarühmad	Artikkel 27
Artikli 36 esimese lõigu punkti a alapunkt i: ebasoodsate looduslike tingimuste toetus mägipiirkondades	Artikkel 31
Artikli 36 esimese lõigu punkti a alapunkt ii: ebasoodsate looduslike tingimuste toetus muudes kui mägipiirkondades	Artikkel 31
Artikli 36 esimese lõigu punkti a alapunkt iii: Natura 2000 ja direktiiviga 2000/60/EÜ seotud toetus	Artikkel 30
Artikli 36 esimese lõigu punkti a alapunkt iv: põllumajanduslik keskkonnatoetus	Artikkel 28 Artikkel 29
► C2 Artikli 36 punkti a alapunkt v: loomade heaolu toetus ◀	Artikkel 33
▼ C2	
Artikli 36 punkti a alapunkt vi: vähetootlike investeerimiste toetus	Artikli 17 lõike 1 punkt d
▼ B	
Artikli 36 esimese lõigu punkti b alapunkt i: põllumajandusmaa esmane metsastamine	Artikli 21 lõike 1 punkt a



Määrus (EÜ) nr 1698/2005	Määrus (EL) nr 1305/2013
Artikli 36 esimese lõigu punkti b alapunkt ii: agrometsandussüsteemide esmarajamine	Artikli 21 lõike 1 punkt b
Artikli 36 esimese lõigu punkti b alapunkt iii: muu maa esmane metsastamine	Artikli 21 lõike 1 punkt a
Artikli 36 esimese lõigu punkti b alapunkt iv: Natura 2000 toetus	Artikkel 30
Artikli 36 esimese lõigu punkti b alapunkt v: metsanduse keskkonnatoetus	Artikkel 34
Artikli 36 esimese lõigu punkti b alapunkt vi: metsapotentsiaali taastamine ja ennetustegevus	Artikli 21 lõike 1 punkt c
Artikli 36 esimese lõigu punkti b alapunkt vii: vähetootlikud investeeringud	Artikli 21 lõike 1 punkt d
Määruse (EÜ) nr 718/2007 kohased meetmed	Määruse (EL) nr 1305/2013 kohased meetmed
Artikli 171 lõike 2 punkt a: investeeringud põllumajandusettevõtete ümberkorralduseks ja ühenduse nõuetega vastavusse viimiseks	Artikli 17 lõike 1 punkt a
Artikli 171 lõike 2 punkt c: investeeringud põllumajandus- ja kalandustoodete töötlemisse ja turustamisse, et see tegevus ümber korraldada ja ühenduse nõuetega vastavusse viia	Artikli 17 lõike 1 punkt b



II LISA

Määruse (EÜ) nr 73/2009 lisasid muudetakse järgmiselt:

1) I lissas lisatakse pärast rida „Eritoetus” järgmine rida:

„Ümberjaotav toetus	III jaotise 5a peatükk ja V jaotise 2a peatükk	Tootmiskohustusega sidumata toetus”
---------------------	--	-------------------------------------

2) II lisa muudetakse järgmiselt:

a) punkt A „Keskkond” asendatakse järgmisega:

„1.	Nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiiv 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1)	Artikli 3 lõige 1 ja lõike 2 punkt b, artikli 4 lõiked 1, 2 ja 4, artikli 5 punktid a, b ja d
2	—	—
3	Nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiiv 86/278/EMÜ keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses (EÜT L 181, 4.7.1986, lk 6)	Artikkel 3
4	Nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadi-reostuse eest (EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1)	Artiklid 4 ja 5
5	Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7)	Artikkel 6 ja artikli 13 lõike 1 punkt a”

b) punkti B „Rahva-, looma- ja taimetervis” alapunkt 9 asendatakse järgmisega:

„9	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 309, 24.11.2009, lk 1)	Artikli 55 esimene ja teine lause”.
----	---	-------------------------------------

3) III lisa asendatakse kanne „Veekaitse ja -majandus” järgmisega:

„Veeressursside kaitse ja majandamine:	— Vooluveekogude äärde puhverribade rajamine ⁽¹⁾
Veekogude kaitse reostuse ja äravoolu eest; veekasutuse reguleerimine	— Loataotlusmenetluste täitmine, kui vee kasutamiseks niisutussüsteemis tuleb taotleda luba
	Põhjavee kaitse reostuse eest: otseheite keelamine põhjavette ning meetmed hoidmaks ära põhjavee kaudset reostust heite pinnasele juhtimise ja pinnase läbi toimuva ohtlike ainete infiltratsiooni kaudu, nagu on loetletud direktiivi 80/68/EMÜ lisa (direktiivi selles versioonis, mis kehtis selle viimasel kehtivuspäeval, sel määral, mil see on seotud põllumajandusliku tegevusega)

⁽¹⁾ Märkus: Heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste puhverribad peavad nii direktiivi 91/676/EMÜ artikli 3 lõike 2 kohaselt kindlaks määratud tundlikel aladel kui ka väljaspool neid vastama vähemalt nõuetele, mis on seotud direktiivi 91/676/EMÜ II lisa punkti A alapunktis 4 osutatud väetiste kasutamise tingimustega vooluveekogude lähedal, mida kohaldatakse direktiivi 91/676/EMÜ artikli 5 lõike 4 alusel koostatud liikmesriikide tegevusprogrammide kohaselt.”

▼B

4) VIII lisas asendatakse aastat 2014 käsitlev veerg järgmisega:

„Tabel 1

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2014
Belgia	544 047
Taani	926 075
Saksamaa	5 178 178
Kreeka	2 047 187
Hispaania	4 833 647
Prantsusmaa	7 586 341
Iirimaa	1 216 547
Itaalia	3 953 394
Luksemburg	33 662
Madalmaad	793 319
Austria	693 716
Portugal	557 667
Soome	523 247
Rootsi	696 487
Ühendkuningriik	3 548 576

Tabel 2 (*)

(tuhandetes eurodes)

Bulgaaria	642 103
Tšehhi Vabariik	875 305
Eesti	110 018
Küpros	51 344
Läti	168 886
Leedu	393 226
Ungari	1 272 786
Malta	5 240
Poola	2 970 020
Rumeenia	1 428 531
Sloveenia	138 980
Slovakkia	377 419

▼C2**▼B**

(*) Ülemäärade arvutamisel võetakse arvesse artikliga 121 ette nähtud juurdekasvukava.”

▼B

5) VIII lisa järele lisatakse järgmised lisad:

«VIIIa lisa

Artikli 136b rakendamisest tulenevad summad 2014. aastal

Saksamaa: 42 600 000 eurot

Rootsi: 9 000 000 eurot

VIIIb lisa

Artikli 72a lõike 4 ja artikli 125a lõike 3 alusel kohaldatav põllumajandusliku majapidamise keskmine suurus

Liikmesriik	Põllumajandusliku majapidamise keskmine suurus (hektarites)
Belgia	29
Bulgaaria	6
Tšehhi Vabariik	89
Taani	60
Saksamaa	46
Eesti	39
Iirimaa	32
Kreeka	5
Hispaania	24
Prantsusmaa	52
Horvaatia	5,9
Itaalia	8
Küpros	4
Läti	16
Leedu	12
Luksemburg	57
Ungari	7
Malta	1
Madalmaad	25
Austria	19
Poola	6
Portugal	13
Rumeenia	3
Sloveenia	6
Slovakkia	28
Soome	34
Rootsi	43
Ühendkuningriik	54

▼ B

VIIIc lisa

▼ C2

Artikli 72a lõikes 6 ja artikli 125a lõikes 5 osutatud riiklikud ülemmäärad

▼ B

(tuhandetes eurodes)

Belgia	505 266
Bulgaaria	796 292
Tšehhi Vabariik	872 809
Taani	880 384
Saksamaa	5 018 395
Eesti	169 366
Iirimaa	1 211 066
Kreeka	1 931 177
Hispaania	4 893 433
Prantsusmaa	7 437 200
Horvaatia	265 785
Itaalia	3 704 337
Küpros	48 643
Läti	302 754
Leedu	517 028
Luksemburg	33 432
Ungari	1 269 158
Malta	4 690
Madalmaad	732 370
Austria	691 738
Poola	3 061 518
Portugal	599 355
Rumeenia	1 903 195
Sloveenia	134 278
Slovakkia	394 385
Soome	524 631
Rootsi	699 768
Ühendkuningriik	3 591 683

▼B

VIII lisa

Artikli 125b lõikes 1 osutatud summad Bulgaaria ja Rumeenia jaoks

Bulgaaria	789 365 000 eurot
Rumeenia	1 753 000 000 eurot»

6) XVIIa lisa asendatakse järgmisega:

„XVIIa lisa

Küprose riiklik üleminekutoetus

(eurodes)

Sektor	2013	2014
Teraviljad (v.a kõva nisu)	141 439	113 151
Kõva nisu	905 191	724 153
Piim ja piimatooted	3 419 585	2 735 668
Veiseliha	4 608 945	3 687 156
Lambad ja kitsed	10 572 527	8 458 022
Sealihasektor	170 788	136 630
Linnuliha ja munad	71 399	57 119
Vein	269 250	215 400
Oliiviõli	3 949 554	3 159 643
Lauaviinamarjad	66 181	52 945
Kuivatatud viinamarjad	129 404	103 523
Töödeldud tomatid	7 341	5 873
Banaanid	4 285 696	3 428 556
Tubakatooted	1 027 775	822 220
Lehtpuuviljad, sh luuviljad	173 390	138 712
Kokku	29 798 462	23 838 770”